

Novetats per a fanàtics de vídeo i televisió

Els televisors augmenten en definició. Els canals que es poden captar ja són més de trenta. Els vídeos permeten parar la imatge, descompondre-la i canviar-ne la coloració. De la mà de l'electrònica, el so i la imatge fan la revolució.

Xavier Duran

Un any més, Sonimag, el saló del so i la imatge, ha presentat les darres novetats d'un sector que continua experimentant una creixuda. Tot i que, per variar, no s'han facilitat xifres referides al Principat o als Països Catalans, les dades estatals poden donar una bona idea d'aquesta expansió. L'any passat el sector de l'electrònica de consum va créixer, respecte a l'any anterior, un 29% en vendes i un 17% en producció. Dels 187.215 milions de pessetes de vendes, més del 40% corresponen a productes fabricats a l'estat.

La situació de les empreses revela una dura superioritat catalana. El 55% estan a Barcelona, amb un 63% dels treballadors del sector. I València i Alacant tenen cadascuna el 10% de les empreses —igual que Madrid—, però donant feina només a unes 113 persones —sense comptar els llocs de treball induïts.

Les novetats del saló entusiasmaran els fanàtics de la televisió i del vídeo, sectors on ens centrarem. Es presenten televisors amb una qualitat d'imatge extraordinària i el so estèreo. Els vídeos també ofereixen noves possibilitats, que permeten jugar una mica a realitzador.

Televisions amb més definició

Hi ha televisions més planes i quadrades, amb una definició superior a les actuals. La televisió que ara veiem, de 625 línies —teòriques, ja que a la pràctica la imatge en el monitor consta d'algunes menys— perd definició quan augmentem la grandària de la pantalla. En els monitors plans i quadrats que s'han presentat, la imatge està formada per 400 línies reals, valor que dona una definició més alta que qualsevol aparell en el mercat.

El televisor Sanyo de 33 polzades, per exemple, té una definició de més de 400 línies. El seu preu també és d'alta definició, perquè se'n va cap a més de 200.000 pessetes. Si amb 33 polzades no

en teniu prou, podeu esperar uns mesos perquè es comercialitzi el Pioneer de 40 polzades, amb 450 línies de definició i so estèreo. Té una gran nitidesa d'imatge i un color de qualitat. És possible que surti al mercat per la primavera. Per ara, no se'n sap el preu.

Si sou dels que penseu que més val menjar poc i pair bé, creureu que més val una pantalla petita i pagar menys. Si és així, fins i tot en podeu tenir una de 5 polzades. Té dos canals —UHF i VHF— i sintonitzador de ràdio. El preu també s'ha reduït —unes 20.000 pessetes.

Una vegada hegeu triat la mida de la pantalla i la qualitat, cal elegir programa. Quan s'hagin solucionat els problemes, se suposa que a més de TV3 i els dos canals estatals, hi haurà el segon canal de TV3 —Canal 33—, el segon de TVE en català i la TVV, televisió valenciana. Però, pot ser que la oferta us sembli insuficient. Si és així, Cosmosat ha pensat en vosaltres. Unes antenes parabòliques de 2,40 metres de diàmetre per-

meten captar el senyal de diversos satèl·lits.

La televisió per satèl·lit ens arriba en dues bandes: la KU i la C. Hi ha antenes per cada una de les bandes i d'altres que tenen un convertidor que permet captar-ne una o altra —amb el perill, però, d'interferències—. A més a més, es poden orientar. Per la banda KU podem rebre senyal del Telecom, els Entelsat, l'Intelsat F-2 i, quan sigui llençat a mitjan octubre, el TDF-1. Això ja ens proporciona gairebé vint canals. Per la banda KU tenim accés a l'Arabsat —la televisió àrab—, el Gorizont —per a la soviètica— i l'Intelsat-5, per a l'americana. Això ens dona uns 12 canals més, si bé àrabs i russos emeten en sistema SECAM i necessitem un convertidor, si no volem veure els programes en blanc i negre.

Un muntatge sofisticat ens dona, doncs, accés a més de 30 canals. Les antenes, però, són individuals. I si ens engresquem, podem arribar a gastar-nos 600.000 pessetes en el muntatge.

Vídeos per jugar a realitzadors

És possible que us agradi repetir una pel·lícula o una retransmissió esportiva una vegada i una altra. Anem, doncs, pels vídeos. Hitachi ens presenta un aparell ja comercialitzat des de fa mesos que ens dona moltes possibilitats per entretenir-nos. De moment, pot aturar la imatge de televisió, mentre el so segueix amb normalitat, incorpora el sistema dual —per escoltar programes en versió

Model de vídeo Hitachi, capaç de fraccionar la imatge.

Mar de pantalles de la firma Sanyo. El somni de qualsevol teleaddicte.

original— i està preparada per a rebre televisió per cable.

La pantalla es pot dividir en 4, 9 o 16 quadrets, que ens donaran la imatge d'un mateix canal o de diferents. Quan enregistrem podem marcar el dia i l'hora i posar títols amb lletres de tres mides diferents. Si a la cinta tenim diversos enregistraments, la pantalla ens pot donar a la vegada la primera imatge de cada una. Nosaltres seleccionem la que ens interessa. Aquest conjunt d'imatges el podem posar al principi de la cinta i ens serveix d'índex.

L'aparell ens dona moltes possibilitats per entretenir-nos. Per començar, té estroboscopi. Imagineu una jugada de Robert o d'Olaya. Podem donar l'ordre de dividir la pantalla en 16 imatges i congelar-ne una, per exemple, cada tres segons. Tindrem la jugada en una successió de 16 imatges fixes i la podrem estudiar a fons. ¿No us agradaria, per exemple, enregistrar així algunes genialitats dels mestres de la NBA?

Hi ha dues alternatives més que ens permeten fer de realitzadors. Una és el mosaic, que ens mostra la imatge formada per petits quadrets, amb més o menys deformació, com en aquells quadres cu-

bistes de Picasso. Una altra és la solarització, que fa els colors més vius o més pàl·lids, que arriba i tot a distorsionar una mica la imatge. Podem utilitzar el mosaic i la solarització alhora i fer enregistraments al nostre gust.

El preu d'aquest aparell és d'unes 160.000 pessetes. Si voleu càmeres, n'hi ha unes amb monitor de cristall líquid, amb velocitat fins 1/2.000 i que només necessiten una lluminositat de 10 lux per a filmar. Costen unes 270.000 pessetes. Una mica més cares —290.000 pessetes— són les de Sanyo, que tenen una velocitat de 1/4.000 i una sensibilitat que permet filmar amb només 5 lux. Només pesen 1,2 quilograms.

Vídeo en Compact Disc

Finalment, hi ha el vídeo en Compact Disc. Pioneer presenta Compact Disc només amb so o amb so i imatge. Entre els primers, n'hi ha un de 8 centímetres, per enregistrar 20 minuts de so. El de 12 centímetres dura 74 minuts. En l'apartat de Compact Disc Vídeo —CDV— hi ha tres mides. El petit, de 12 centímetres, és ideal per a microclips. Té 6 minuts de so i

imatge i 12 minuts més només de so. El de 20 centímetres ja ens permet enregistrar 20 minuts a cada cara. I el gran, de 30 centímetres, té capacitat de 60 minuts per cada cara.

La lectura per làser dona una gran qualitat d'imatge i de so. A més, hi ha un lector compatible per a discos compactes de so o de so i imatge. Aquests discos presenten certes diferències, com l'enregistrament del senyal o la velocitat de gir, que no permetien tenir un aparell que servís per a la lectura d'ambdós. Ara, aquest lector ja existeix i val unes 200.000 pessetes.

Aquests vídeos poden ser programats, de manera que enregistren un programa cada dia a una hora determinada o bé cada setmana, en un dia i hora determinat.

Finalment, s'ha presentat un nou model de Videoprinter, que permet treure fotografies de qualsevol imatge de vídeo. És d'impressió tèrmica i tipus Polaroid.

Tot plegat, resulta una bona mostra d'un sector en contínua renovació i que ofereix als teleaddicte i videoaddicte possibilitats per passar una bona estona entretinguts. □